

je možné kráčet krajinou tak aby nebyla zraňována?

je možné kráčet krajinou tak aby nebyla zraňována? je možné rozprostraňovat existenci takovým způsobem aby za sebou nenechávala zpustošené vnější i vnitřní krajiny? je možné uskutečnit takový způsob chůze, jenž by byl ohleduplný vůči všemu co je nám dáno – takový způsob chůze jenž by krajině nekladl odpor, ale naopak ji dotvářel... jak se může každý krok stát nedílnou součástí krajiny? je chůze pouhým kladením jedné nohy před druhou, nebo je spíš výrazem bytostného aktu, jenž má kosmický přesah? vždyť každá chůze je zaopatřena určitým směrem – hloběji či méně hlouběji uvědomovaným. a co krajina? je pouze tím co je nám dáno k vidění a pohybování – je pouze tím, co je nám dáno k užívání – tím co jakoby končilo horizontem? nebo je tím, čeho jsme již od počátku součástí? pokud si naši sounáležitost s krajinou dostatečně uvědomíme, pak je jakýkoliv přestupek proti ní zároveň aktem sebepopření. ubližuji-li druhému, ubližuji sobě samému. pole otázek se dále rozrůstá a pokud jsou ony otázky jednou vysloveny, není již možné se jim vyhnout... je možné na ně hledat odpovědi prostřednictvím různých prostředků a my jsme se dnes rozhodli požádat o odpověď poesii...

+ cabowitz

krajině 01

mezi časem
a věčností
ztichlou hlínu
šeptající vítr
sbírám do svých dlaní

do svých dlaní
šeptající vítr
do svých dlaní
ztichlou hlínu
a věčnost
je mezera
mezi časem

krajině v níž prodlévá o.

být jako list

těsně po dopadu

být kapkou

v celku vodopádu

být součástí

být střepelem

být srdce

tichým tepem

a zhasnout

krajině 02

kristus spí
rozepjatý v nás
i nad námi
smutní ze ztráty
tváře své
u tebe jsme sami

u tebe jsme sami
tváře své
a smutní ze ztráty
nad námi
i v nás rozepjatý
kristus spí

krajině byvší

v nonsensu nevnímám
světa krásy
protékají mezi prsty asi
tak krátce střižené
jako tvé vlasy

krajině hornácké

ohně ve mně zase planou

vítr se zas ve mně honí

voda stéká vnitřní stranou

země volá že jsem pro vždy její

krajině eschatologické - citace

věřím, že můj vykupitel žije

a že v den poslední ze země zase vstanu

a v svém těle uvidím boha, spasitele svého

uvidím ho já, mé oči ho uvidí

a v svém těle uvidím boha, spasitele svého

tělo bude jednotou v rozlišenosti

tělo bude krajinou plnosti

jako je tomu ostatně již nyní

jen naše oči nevidí

krajině 03

kráčí - uskutečňují možnosti

v krajině

židle – meditace

nad ní

život...

chůze je život

umírání trvalo dlouho

teprve během onoho procesu bylo zjeveno

že vezdejší svět je pouhým raním oparem

jehož nestálost a pomíjivost je rozptýlena

slunečnými paprsky.

odhalují za rozostřenými tvary

zdánlivého světa skutečné a nové stvoření.

ještě stále kráčí

je noc a den první

cosi se usmívá

krajině oostende

[: oostende :]

každé zrnko písku promlouvá

molo je chrám

tiší lidé

každý sám sobě středem

zůstávám jako ozvěna

jako nekonečné obrysy mé hudby

v tvém nitru

nikdy nedozní

a její tóny

se pozvolna proderou na povrch

aby rozdrolily tvé

v jiné přítomnosti

aby rozjitřily

již málem zapomenuté

aby probudily obrazotvornost

k představám o tom

jaký mohl být svět

[: oostende :]

